

ÎNVIEREA DOMNULUI

Foaie duminicală a parohiei "Învierea Domnului", cartierul Dacia, Iași

CUVÂNT DUHOVNICESC DESPRE LUME

Sf. Iustin Popovici,
icoană

Sfântul Ioan Teologul o definește astfel: "...tot ce este în lume, adică pofta trupului, pofta ochilor și trufia vieții, nu sunt de la Tatăl, ci sunt din lume."

Lumea la care se gândește Sfântul Evanghelist este iubirea păcatului: pofta, pofta trupului ("a cărnii"), pofta ochilor, trufia vieții; acestea sunt păcatele de căpătâi, instrumentele principale ale păcatului. Datorită iubirii sale față de păcat, trupul a ajuns lăcaș al păcatului, stăruință în păcat, pepinieră a păcatului. Dar ochii? Sunt ochii nesătui, care au tras în păcat întreg neamul omenesc. Aceștia îl trag cel mai mult spre păcat. Ochii sunt mai înfometați și mai lacomi decât lupii. Dacă omul nu-i înfrânează prin înțelepciune, dacă nu-i înnoiește prin rugăciune, dacă nu-i smerește prin pocăință și dacă nu-i înduioșează prin milostenie, vor pofti nebunește toate păcatele, cu atât pornire încât vor umple și vor devasta întregul lui suflet.

Vai, de cel ce-și dă ochii spre păcat "o armă" a nedreptății (Romani 6, 13). Cât despre cel de-al treilea păcat, păcat ce adună în sine toate păcatele lumii, acesta este "trufia vieții". Este primul păcat din toate lumile, e păcatul lui Satan – izvorul tuturor păcatelor. A fost și va rămâne pentru totdeauna. Am zice că "trufia este tot păcatul": tot păcatul, în miezul său, se trage din mândrie și se ține prin mândrie.

"Trufia vieții" s-a țesut din nenumărate mici orgolii, dintre cele mai diferite, mai mari sau mai mici, trecătoare sau statornice. Să amintim mai întâi pe cele mai importante: slava deșartă (a savanților, a oamenilor de stat, a tutuor celor sus-puși), mândria venită din frumusețe, mândria venită din bogăție, mândria din cauza faptelor bune, mândria din cauza smereniei (chiar așa, din cauza smereniei!), mândria din cauza milosteniilor, mândria venită din succes... Există oare vreo virtute, una singură, pe care mândria să n-o poată prefăce în patimă? Vai, mândria ce se trage din rugăciune preschimbă pe cel ce se roagă în fariseu, iar pe cel ce postește în sinucigaș; astfel că